

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1884.

Leto XIV.

Zvonovom.

Zvonovi s cerkve
Vrh strne gore
V dolinsko tihoto
Ljubó mi zvoné.

Zvonite lepó,
Zvonite glasno,
Da onkraj goróvja
Vas tudi čujó.

Tam rojstni mi kraj,
Tam bival sem kdaj,
Tam mati ljubéča
Živi mi še zdaj.

Prek širnih planjav
Do mirnih nižav
Znanite jej mojo
Prisrčno ljubáv.

V molitvi sreá
Hitim do Bogá,
Naj on jej veselja
Obílega dá.

Fr. Krek.

Vile.

(Pripróvedka.)

Bizu gozda, v katerem še denes rastejo goste bukve, stala je hišica, narejena prav priprosto iz lesá in s slamnato streho pokrita. V tej hišici je živelá mati z dvema otrokoma, katerima je bil oče vže pred dvema letoma umrl. Deček, Branko, bil je dvanajst, a njegova sestra Milica stoprav devet let stara. Obá sta bila pridna in ljubeznjiva otroka;